

Komunikat sadowniczy SKS I 2012-03-19

Dostarczanie drzewom owocowym odpowiednich składników pokarmowych we właściwych ilościach w poszczególnych stadiach wegetacji ma ogromny wpływ na produkcję owoców najwyższej jakości

NAWOŻENIE POTASEM

Potas należy do podstawowych składników pokarmowych pobieranych przez rośliny sadownicze w największej ilości. Wpływa na właściwy wzrost, wybarwienie oraz jędrność owoców. Największe zapotrzebowanie na potas występuje w okresie zawiązywania owoców oraz w trakcie ich intensywnego wzrostu. Zalecane nawożenie potasem w okresie wiosennym:

dla jabłoni, gatunków pestkowych 90 -120 kg K₂O na ha,

dla gruszy 120 -150 kg K₂O na ha w postaci: soli potasowej (K-60%), siarczanu potasu (50% K₂O) lub Patentkali (30% K₂O i 10% MgO).

(jeśli wykonywane były analizy gleby, nawozić zgodnie z zaleceniami stacji chemicznej).

NAWOŻENIE AZOTEM

Nawożenie azotem zalecamy rozpocząć przed przewidywanym startem wegetacji (najlepiej około 3 tygodni przed przewidywanym startem wegetacji). Zabieg wykonany w tym terminie spowoduje, że roślina będzie dysponowała zapasem azotu w momencie kiedy jest on najbardziej potrzebny (szybki rozwój części zielonych, kwitnienie). Najlepsze w tym okresie są nawozy zawierające azot w formie saletrzaney (azotanowej) oraz amonowej (saletra amonowa, saletrzaki).

Dla optymalnego wykorzystania azotu przez rośliny nawożenie wykonać w dwóch terminach:

nawożenie bazowe – wczesna wiosna (teraz) saletrą amonową (34%N) lub saletrakiem (27%N) w dawce 35 kg/ha dla jabłoni, gatunków pestkowych lub 45 kg/ha dla grusz.

nawożenie uzupełniające – w późniejszym terminie (po kwitnieniu), w dawce oraz formie uzależnionej od gatunku, wysokości spodziewanych plonów itp.

NIWELOWANIE USZKODZEŃ POMROZOWYCH

Aby polepszyć transport wody i substancji odżywczych, radzimy zastosować w formie oprysku do 10 kg na hektar w formie saletry potasowej (np. formułowany nawóz **FruitAkademia na początek wegetacji**). Zabieg ograniczy zamieranie uszkodzonych pąków kwiatowych. Oprysk nawozem wykonuje się 1-2 razy, **zanim rozwiną się pąki**. Gdy pąki kwiatowe już rozwijają się, nie wolno wykonywać tego oprysku, gdyż może prowadzić do poparzenia płatków.

Z przeprowadzanych lustracji wynika, że uszkodzenia obserwuje się na wiśniach, czereśniach oraz gruszech. Na jabłoniach nie obserwuje się istotnych, masowych uszkodzeń mrozowych.

WAPNOWANIE

Z przeprowadzonych obserwacji oraz prób glebowych wynika ogromne zróżnicowanie poziomu pH oraz zawartości składników pokarmowych w glebach sadowniczych. Wyrównanie poziomu pH do optymalnego jest niezmiernie ważne dla osiągnięcia wysokich plonów dobrej jakości. Wapnowanie w sadach należy wykonywać w okresie jesiennym lub wiosennym (przed pojawieniem się zielonych części). Najlepiej jest je wykonywać na podstawie analiz gleby. Dostępne na rynku produkty do wapnowania gleb można podzielić na dwie formy:

wapna nawozowe węglanowe – najtańsze, nie przetwarzane produkty. Szczyt działania wapna nawozowego w zależności od produktu przypada na drugi, trzeci lub nawet czwarty rok po aplikacji.

wapna nawozowe tlenkowe (np. Oxyfertil 75/25 G) – wapna przetworzone w formie tlenkowej działają o wiele szybciej (już w pierwszym roku po aplikacji). Dawki form tlenkowych są o wiele niższe niż form węglanowych. Wapno w formie tlenkowej można stosować nawet na glebach piaszczystych, natomiast należy w takich przypadkach starannie dobrać dawkę wapna. Przy błędnie dobranych dawkach nawozów wapniowych istnieje ryzyko przepapnowania gleby.